

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ט ע"א

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יְתִיר, אֶתְגַּלִּיּא בֵּיה חֹסֵד עֲלָאָה, וְאַתְבָּסָם. וּמִבָּסָם הוּא, לְתַתָּא.

תרגום לעברית

בא ראה, שְׁהָרִי הַלּוֹיִם שָׁבָאוּ מִצַּד הַדִּין הַזֶּה לֹא נִטְהָרִים עַד שְׁעוֹבֵר מֵהֶם הַשָּׁעַר, שְׁכָתוֹב (שם ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְגו' . וְכִדִּי שְׁיִמְתְּקוּ יוֹתֵר, צָרִיף הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא מִצַּד הַחֹסֵד הָעֲלִיּוֹן, לְהָרִים אוֹתָם, שְׁכָתוֹב וְהַנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלּוֹיִם תְּנוּפָה לִפְנֵי ה' . כִּמוֹ שֶׁהוּא לְאִישׁ הַזֶּה שְׁלִמְעֵלָה, שְׁכָאֲשֶׁר רוֹצֶה לְהַתְמַתֵּק יוֹתֵר, מִתְגַּלָּה בּוֹ חֹסֵד עֲלִיּוֹן, וְנִמְתָּק. וּמִמְתִּיק הוּא לְמִטָּה.

טקסט הזוהר

וְהָאִי אִישׁ בְּכָלֵלָא דְאָדָם הוּא. וְכִד בְּעִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַנְחָא קְרָבָא, בְּהָאִי אִישׁ אֲגַח בְּהוּ קְרָבָא, דְּכְתִיב (שמות טו) יִי' אִישׁ מִלְחָמָה, בְּהָאִי אִישׁ מִמָּשׁ. וְלֹא אֲגַח בְּהוּ קְרָבָא, עַד דְּאֶעְבֵּר לִיה שְׁעָרָא דְרִישָׁא, בְּגִין דִּישְׁתַּלְשֻׁלּוֹן מִשְׁלִשְׁוִלְיָהוֹן, וְיִתְבְּרוֹן כָּל אִינוֹן כְּתָרִין דְּמִתְאַחֲדֵן בְּשַׁעְרֵי. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה ז) בְּיוֹם הַהוּא יִגְלַח יִי' וְגו' . בְּעֶבְרִי נִהָר בְּמִלָּה אֲשׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הָרִגְלִים וְגַם אֶת הַזָּקֵן תִּסְפָּה.

וְהָאִישׁ הַזֶּה הוּא בְּכָל־ל שֶׁל אָדָם, וּכְשֶׁרוּצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהִלָּחֵם בְּקֶרֶב, בָּאִישׁ הַזֶּה הוּא נִלָּחֵם בָּהֶם בְּקֶרֶב, שְׂפָתוֹב (שמות טז) ה' אִישׁ מִלְחָמָה, בָּאִישׁ הַזֶּה מִמֶּשׁ. וְלֹא נִלָּחֵם בָּהֶם בְּקֶרֶב, עַד שְׁעוֹבֵר לוֹ שְׁעַר הָרֹאשׁ, כְּדִי שִׁישְׁתַּלְשְׁלוּ מִהַשְׁתַּלְשָׁלוֹתָם, וַיִּשְׁכְּרוּ כָּל אוֹתָם הַכֹּתָרִים הָאֲחוּזִים בַּשְּׁעָרוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (ישעיה ז) בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח ה' וְגו', בְּעֵבְרִי נִקְרָא בְּמִלָּה אֲשׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשְׁעַר הָרִגְלִים וְגַם אֶת הַזָּקֵן תִּסְפֶּה.

טקסט הזוהר

תֵּאנָא, וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם. מֵאִי וְכֹה. כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, הַזֶּה עָלֵיהֶם מִי חֲטָאת, שִׁיּוּרֵי טָלָא דְבְדוּלְחָא הָכָא מִי חֲטָאת, דְּאִינוּן שִׁיּוּרֵי טָלָא. לְזִמְנָא דְאֵתִי כְּתִיב, (יחזקאל לו) וְזָרְקָתִי עָלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים. וְכַבְּסוּ בְּגִדֵיהֶם, כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דְתִקְוֹנִי דְהָאִי אִישׁ אֶתְסַחֵן בְּחֶסֶד עֲלָאָה וְאֶתְדַכֵּי מִכָּלָא.

תרגום לעברית

לְמִדְנֹו, וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם. מֵה זֶה וְכֹה? כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, הַזֶּה עָלֵיהֶם מִי חֲטָאת, שִׁיּוּרֵי הַטָּל שֶׁל הַבְּדוּלָח כָּאֵן מִי חֲטָאת, שֶׁהֵם שִׁיּוּרֵי הַטָּל. לְעֵתִיד לָבֵא כְּתוּב, (יחזקאל לו) וְזָרְקָתִי עָלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים. וְכַבְּסוּ בְּגִדֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, שְׁתִּקְוֹנִי הָאִישׁ הַזֶּה רוֹחֲצִים בְּחֶסֶד עֲלִיוֹן, וְנִטְהָר מִן הַכָּל.

טקסט הזוהר

וְתִנְיִנֹו, אֲמַאי כְּתִיב בְּתַעַר וְלֹא בְּמִסְפָּרִים. אֶלָּא מִשּׁוּם דִּיתַעְבֵּר שְׁעָרָא בְּשִׁרְשׁוֹי, וִיתַעְבְּרוּן מִנִּיה דִּינִין תַּתְּאִין מִשּׁוּלְשׁוּלִיָּהוֹן. וְלִזְמֵנָא דִּיתַכְשָׁרוּן עוֹבְדִין לְתַתָּא, זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁעָרָא דָּא לֹאֲעַבְרָא לִיה, וְלִמְגַלְשִׁיָּה בְּגִין דְּלֹא יִצְמַח וִירְבֶּה, דְּכְתִיב כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ.

וְשִׁנְיוֹ, לָמָּה כָּתוּב בְּתַעֲרֹר, וְלֹא בְּמִסְפָּרִים? אֲלֵא, מִשּׁוּם שֶׁיַּעֲבֹר הַשַּׁעַר בְּשֶׁרְשׁוֹ וַיַּעֲבֹרוּ מִמֶּנּוּ הַדִּינִים הַתַּחֲתוֹנִים מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹתָם. וּבְזֶמֶן שֶׁיִּכְשְׁרוּ הַמַּעֲשִׂים לְמַטָּה, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר לוֹ אֶת הַשַּׁעַר הַזֶּה וּלְגַלֵּחַ אוֹתוֹ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִצְמַח וַיִּרְכָּה, שֶׁכָּתוּב כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, רַב מִכָּל לִיּוֹאֵי, קִרְחַ הָהוּא, דְּעַבְדֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹנָא דְלַעֲיָלָא, וְקִרְיָיָה קִרְחַ. אֵימַתִּי. בְּשַׁעֲתָא דְגָלִישׁ בְּגִינְיָה לְהָאֵי אִישׁ, דְּכָתִיב קִרְחַ הוּא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, גְּדוֹל מִכָּל הַלְוִיִּם הֵיכָּה קִרְחַ, שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַעַלָּה, וְקִרְאָה לוֹ קִרְחַ. מִתִּי? בְּשַׁעֲתָא שֶׁגִּלַּח בְּשִׁבְלֵהוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה, שֶׁכָּתוּב קִרְחַ הוּא.

טקסט הזהור

וְכַד חָמָא קִרְחַ רִישִׁיָּה בְּלֹא שַׁעֲרָא, וְחָמָא לְאַהֲרֹן מִתְקַשֵּׁט בְּקִשּׁוּטֵי מַלְכִּין, אֲתִזְלִזְל בְּעִינְיָה וְקִנָּא לְאַהֲרֹן. אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא עַבְדִּית לָךְ כְּגוֹנוֹנָא דְלַעֲיָלָא, לָא בְּעָאֵת לְאַעֲלָאָה בְּעִלְאִין, חוּת לְתַתָּא וְהוּי בְּתַתָּאִין. דְּכָתִיב, (במדבר טז) וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאוֹלָה. מֵאִי אִיהוּ שְׂאוֹל. גִּיהֶנָּם. דְּתַמָּן צוּוּחִין חֲיִיבִין, וְלִית מָאן דְּמִרְחָמִי עָלֵיהּ. וְזַמְינִין אֵינוֹן לְאַחֲיָא וּלְאַעֲלָא, כִּד יַתַּעֲרֹר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַמִּיָּה, וּלְאַחֲיָא לְהוֹ. דְּכָתִיב, (שמואל א, ב) יְיָ מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל. (ויקרא יג) וְאִם מִפֶּאֶת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ. תָּאנָא, אִית פָּנִים וְאִית פָּנִים, וּמָאן פָּנִים הָלָלוּ. אֵלִין אֵינוֹן דְּאִקְרוּן פָּנִים שֶׁל זַעַם. וְכָל אֵלִין דְּתַלְיִין מֵאֵינוֹן פָּנִים חֲצִיפִין, כְּלָהוּ תְקִיפִין. כְּלָהוּ דְלֹא מִרְחָמִי, וְכַד אֲתַעֲבֹר שַׁעֲרָא מִסְטֵרָא דְאֵינוֹן פָּנִים, מִתַּעֲבָרֵן כְּלָהוּ וְאֲתַבְּרוּ.

וכשֶׁרָאָה קִרַּח אֶת רֹאשׁוֹ בְּלִי שַׁעַר וְרָאָה אֶת אֶהֱרֹן מִתְקַשֵּׁט בְּקִשּׁוּטֵי מַלְכִּים, הִזְדַּלְזַל בְּעֵינָיו וְקָנָא לְאֶהֱרֹן. אָמַר לוֹ הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֲנִי עָשִׂיתִי אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, לֹא רָצִיתָ לְעֲלוֹת לְעֲלִיּוֹנִים, יָד לְמַטָּה וְתַהֲיָה בְּתַחְתּוֹנִים. שְׁכָתוּב (במדבר טז) וַיֵּרְדּוּ חַיִּים שְׂאוּלָה. מָהוּ הַשְּׂאוּל? גִּיהֶנֶם, שֵׁשׁם צוֹחִים הָרָשָׁעִים, וְאֵין מִי שְׁמַרְחָמִים עֲלֵיהֶם. וְעַתִּידִים הֵם לַחַיּוֹת וְלְעֲלוֹת כְּשִׁיעוֹרֵר הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עַמּוֹ וּלְהַחְיּוֹתָם, שְׁכָתוּב (שמואל א ב) ה' מִמִּית וּמַחְיָה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. וְאֵם מִפָּאֵת פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ. לְמַדְנּוּ, יֵשׁ פָּנִים וְיֵשׁ פָּנִים. וּמִי הַפָּנִים הָלָלוּ? אֵלּוּ הֵם שְׁנִקְרָאִים פָּנִים שֶׁל זַעַם. וְכָל אֵלּוּ שְׁתִּלּוּיִים מֵאוֹתָם פָּנִים חֲצוּפִים, כָּלָם תִּקְיָפִים, כָּלָם לֹא מְרַחֲמִים. וְכִשְׁעוֹכֵר הַשַּׁעַר מַצֵּד אוֹתָם הַפָּנִים, כָּלָם עוֹכְרִים וְנִשְׁכָּרִים.

טקסט הזהור

דְּתַנְיָא, (קל"א ע"ב, קמ"א) כָּל אֵינּוֹן דְּתַלְיִין מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁא, אֵינּוֹן עֲלָאִין עַל אַחֲרָנִין, וְלֹא חֲצִיפִין כְּוֹתִיָּהּ. וְכָל אֵינּוֹן דְּתַלְיִין מִסְטָרָא דְּשַׁעְרָא דְּאֵינּוֹן פָּנִים, כְּלָהוּ חֲצִיפִין וְתִקְיָפִין, וּבְגִין כֹּךְ אֲנָפוּי מְתַלְהֵטֵן כְּאֶשָּׁא, מְשׁוּם נִיצוּצָא דְּבוּצִינָא דְּקִרְדִּינוּתָא. וּבִהֲאִי כְּתִיב, (איכה ד) פָּנֵי יְיָ חֲלָקָם. (תהלים לד) פָּנֵי יְיָ בְּעוֹשֵׁי רָע.

תרגום לעברית

שְׁלֹמֶדְנּוּ, כָּל אוֹתָם שְׁתִּלּוּיִים מִהַשַּׁעַר שֶׁל הָרֹאשׁ, הֵם עֲלִיּוֹנִים עַל הָאֲחֵרִים וְלֹא חֲצוּפִים כְּמוֹתָם, וְכָל אוֹתָם שְׁתִּלּוּיִים מַצֵּד הַשַּׁעַר שֶׁל אוֹתָם הַפָּנִים, כָּלָם חֲצוּפִים וְתִקְיָפִים, וּמְשׁוּם כֹּךְ פָּנָיו מְלַהֲטִים כְּאֶשׁ, מְשׁוּם הַנִּיצוּץ שֶׁל הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה. וּבִזָּה כְּתוּב (איכה ד) פָּנֵי ה' חֲלָקָם. (תהלים לד) פָּנֵי ה' בְּעוֹשֵׁי רָע.

אמר רבי יצחק מהו נגע לבן אדם? נגע ממש הוא, אי חוורא אתחזי, וסומקא לא אתעבר. משמע דכתיב לבן אדם. אמר רבי יוסי, דחוורא לא אתחזי אלא בסומקא, כגוונא חוורא וסומקא. רבי יצחק אמר, אף על גב דחוורא אתחזי, אי סומקא לא אזיל, נגע הוא. דכתיב, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. וכד אתחזיר, כלא רחמי אשתכחו, ודינין לא אשתכחו. (ס'א דהא אתעקרו)

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, מהו נגע לבן אדם? נגע ממש הוא, אם נראה לבן, והאדם לא עבר. משמע שכתוב לבן אדם. אמר רבי יוסי, שהלבן לא נראה אלא עם אדם, כמו הלבן והאדם. רבי יצחק אמר, אף על גב שהלבן נראה, אם האדם לא הולך - נגע הוא, שכתוב (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. וכשמלבין, כל הרחמים נמצאים, ודינים לא נמצאים. (שהרי נעקרו).

טקסט הזוהר

תאני רבי אבא, כתיב נגע הוא, וכתיב נגע היא. חד דכר וחד נוקבא. אלא כד נוקבא, אסתאבת בגין חובי תתאי, כתיב נגע היא. וכד דכר לא אתדכי בגין חובי תתאי, כתיב נגע הוא.

תרגום לעברית

למד רבי אבא, כתוב נגע הוא, וכתוב נגע היא. אחד זכר ואחד נקבה. אלא כשהנקה נטמאת משום חטאי התחתונים, כתוב נגע היא. וכשהזכר לא נטהר משום חטאי התחתונים, כתוב נגע הוא.

ואשתמודען מלין אלין לגבי כהנא, דינין דאתו מהאי, ודינין דאתו מהאי. ואשתמודען קרבני דבעיין לקרבא, דכתיב זכר תמים. וכתיב נקבה תמימה יביאנה, דהא אשתמודען מלי, מאן אתו דינין, ומאן אינון חובי. דאתאחדון בהאי או בהאי. ועל דא כתיב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה. לאפקא שאר קרבנין דלא כתיב רוח נשברה, דאינון שלמא לעלמא, וחדוה דעלאין ותתאין. (ויקרא יג) ואם יראנה הכהן. תאני רבי יוסי, כתיב

והדברים הללו נודעים לכהן, הדינים שפאים מזה והדינים שפאים מזה. ונודעים הקרבנות שצריך להקריב, שכתוב זכר תמים, וכתוב נקבה תמימה יביאנה. שהרי הדברים נודעים מאיפה באו הדינים ומאיפה אותם החטאים, שאחוזים בזה או בזה. ועל כן כתוב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה. להוציא שאר הקרבנות שלא כתוב רוח נשברה, שהם שלום לעולם ושמחת העליונים והתחתונים. ואם יראנה הכהן. שנה רבי יוסי, כתוב (תהלים סה) שמע תפלה עדיך וגו'. שמע תפלה - זה הקדוש ברוך הוא. רבי חזקיה אומר, שמע תפלה?! שומע תפלות הנה צריך להיות! מה זה שמע תפלה? אלא תפלה זו כנסת ישראל, שהיא תפלה, שכתוב (שם קט) ואני תפלה. ((תהלים סט) ואני תפלתי) ודוד אומר אותה בשביל כנסת ישראל. ומה שאמר ואני תפלה, הכל אחד, ועל זה שמע תפלה, וזו תפלה של יד, שכתוב (שמות יג) על ידכה, בה"א.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

